

Один

Г'ю

Я вмовстив дупу на стільці біля барної стійки в ресторані «Рейнольдс», який відкрив кілька місяців тому. Справа процвітала, але через відкриття цього закладу, окрім якого мені також доводилося керувати пабом та батьківською закусною, я майже не спав. Всупереч моїм очікуванням, з моменту відкриття робота тут кипіла. Нам страшенно бракувало персоналу, і я потребував підмоги.

Двері відчинилися, і сонячне світло залило приміщення, освітивши мармурову барну стійку та просту на вигляд дерев'яну підлогу. Всередину увійшли два моїх найкращих друга, Тревіс та Бракс, із грюкотом зачинивши за собою двері.

— Привіт, пробач нам за спізнення. Я приніс сендвічі. — Тревіс змахнув пакунком та підійшов до мене.

— Дякую, що прихопив. — Я підвівся й обійшов барну стійку, щоб взяти кожному з нас напій. — Будете пиво?

— Авжеж, бляха. — Бракс сів, підсунувши стілець. Цей хлопець завжди готовий до будь-яких пригод.

— Ні. Мені ще повертатися на роботу, тому поки обмежуся водою. Ті бовдури й цвяха не заб'ють, якщо я не наглядатиму, — пробурчав Тревіс.

Я засміявся й простягнув їм напої, прихопивши для себе колу. Тревіс, як підрядник, займався більшістю об'єктів нового будівництва в місті. Над цим рестораном він працював безперервно протягом місяців. Щоправда, Тревіс заробив репутацію завжди роздратованого покидька, якого нервували майже всі. На наше з Браксом щастя, ми товаришуємо з ним ще з дошкільного віку, тож нам зазвичай не перепало.

— Ти впевнений, що зараз не надто їх пильнуєш, знову? — Я звів брову й дістав свій сендвіч.

— Ага. Іноді на роботі ти ще та сволота. Певен, що причина не в твоїй зацикленості на контролі? — спитав Бракс із набитим ротом.

Бракс володів найбільшою компанією з нерухомості в Бухті Коттонвуд і свої справи вів якнайбільш розслаблено. У роботі ці двоє були як день і ніч, тоді як моє місце було десь посередині між ними.

— Пфф... не починайте. Хіба я маю вибір, адже варто мені відвернутися, як ті вже байдикують. — Він похитав головою та примружився, дивлячись на мене. — Ти маєш якийсь утомлений вигляд. Впевнений, тобі вже несила чекати, коли Лайла візьметься допомагати. — Молодша сестра Тревіса мала приїхати додому на кілька місяців, крім того, вона погодилася попрацювати зі мною в ресторані.

— Ага. Від тебе зараз віє вайбами Трева, ба більше, я не витягну двох, чорт забирай, наглядаячів у своєму житті. — Бракс потягнувся по своє пиво.

— Та я, бляха, тону, чуваче. Більш вдалої миті для її допомоги, хоч і тимчасової, годі й шукати. — Я відкусив шмат індички з житнім хлібом і низив плечима.

Тревіс заходився розглядати мене.

— Це місце — та ще авантюра, а ти й без того намагався одночасно керувати своїми «Бургерами та кухлями»

та «Гарріті». Ти не можеш бути в трьох місцях одночасно, друже. А ще й плануєш розширення в місто? Варто добре поміркувати, як дати раду всьому цьому лайну. Лайла геніальна, тож, сподіваюся, вона допоможе розрулити все й налагодити процес за кілька місяців.

Він мав рацію. Я став самотужки опікуватися нашими сімейними ресторанами після виходу батька на пенсію, а з відкриттям власного закладу взагалі ледве тримаюся.

— Не можу повірити, що кажу це, але ти маєш рацію. І тобі відомо, як мені важко погоджуватися з ось цим, — сказав Бракс, вказуючи великим пальцем на Тревіса. — Але тобі потрібна допомога, бо інакше вигориш.

— Згоден. Самі знаєте, як я не люблю втягувати інших людей у власний бізнес, але, звісно, Сніжці довіряю. — Я проковтнув і відповів, вживши прізвисько Лайли, яким завжди її називав.

Усі мої брати й сестри були зайняті своєю кар'єрою, а молодша сестра Джорджія відвідувала літні курси і в грудні мала закінчити коледж. Я навіть і не думав звальювати на них своє лайно.

— Ага, гадаю, вона дуже тобі допоможе, а як поїде, подивишся, чи потрібно наймати більше людей на повний робочий день. Лайла точно впорядкує увесь цей безлад. — Тревіс потягнувся по свої чипси, а потім розірвав упаковку.

— Та й не лише через роботу ти якийсь напружений. Дай вгадаю, давно ні з ким не спав, — гигикнув Бракс. Він сказав це надто голосно. І, звісно, мерзотнику видалося кумедним, що я трохи вгруз у ці справи. Два місяці я не ходив на побачення, бо кожную вільну годину витрачав на сон, але однаково не висипався.

— Дякую, що зауважив, бовдуре.

— Друже, ти ж донжуан, тому завжди киснеш без жіночої ласки. Не соромно хотіти секс-відради.

— Та господь з тобою, він трахається увесь час. Для нього це точно не проблема. — Тревіс закотив очі.

— А може, мені вже набридло забавлятися. Вік дає про себе знати. Не всім нам пощастило одружитися зі своїм шкільним коханням, — відповів я.

Він кивнув із набитим ротом та потягнувся по воду.

— Поплач мені ще. Я ж не Г'ю клятий Рейнольдс, найвидатніша зірка Бухти Коттонвуд.

— Не вдавай скромного, похмурий виродку. Тобі не личить, — відказав я.

— Боже збав. У цього гімнюка немає навіть краплі скромності. — Бракс гмикнув. — Досі не розумію, як Шей погодилася вийти за тебе заміж і виношувати твоє похмуре потомство... але, знаєш, подарованому коневі в зуби не заглядають.

— Теж не зовсім розумію, брате, — відповів Тревіс.

— Вона найкраща. Не зганьбися. — Я потягнувся по склянку й зробив ковток. Вони лише нещодавно дізналися про вагітність Шей, і Тревіс досі намагався усвідомити той факт, що скоро стане батьком. — До речі, Сніжка була тут учора з Делайлою, Слоан та Ріною. Ти досі переймаєшся через її повернення?

Плечі Тревіса напружилися, щойно я згадав про рішення його молодшої сестри повернутися додому на кілька місяців. Звісно, я вирішив промовчати про те, як вчора мій член напружився від її появи. Сестра Трева завжди була вродливою та милою, але, дідько, коли чотири роки тому вона поїхала з Бухти Коттонвуд, я бачив у ній лише дитину. Але Лайла, бляха, Джеймс більше не була дитиною. Вона закінчила коледж і повернулася додому. Я називав її Сніжкою скільки себе пам'ятаю, бо немає такої дитини, яка захоплювалася б «Білосніжкою» більше ніж ця дівчинка, а її темне волосся й уся та миловидність лише допомагали асоціації закріпитися.

Тревіс шалено кохав свою дружину Шей, але кожен, хто дійсно добре знав цього хлопця, сказав би, що його криптоніт¹ — Лайла. В дитинстві вони пройшли разом крізь купу лайна, і він піклувався про неї протягом усього нашого життя. Скільком чоловікам за ці роки ми троє погрожували через цю малу, важко навіть полічити. Та коли вона вступила до Північно-Західного університету в Чикаго, отримавши повну спортивну стипендію, Трев просто світився від гордості. Але я знав, що залишитися без Лайли поруч йому було складно, адже вони удвох завжди були разом проти цілого світу.

— Вона відмовляється жити з нами, мовляв, ми молодята й чекаємо на первістка, тож заслуговуємо на якийсь там особистий простір. Мій батько — просто катастрофа, але Лайла однаково не відмовляється від спроб виправити його. Вона надто, бляха, віддана. Надто, бляха, вперта. І надто, бляха, добра, щоб вгрузнути в це лайно. Я певен, що це великі зміни після стількох років перегонів та змагань, коли тепер та частина її життя в минулому. І хоч як я чекаю на повернення сестри, боюся, що її затягне в лайно мого батька. Вона заслуговує кращого. Більшого. — Він похитав головою.

— Дідько, Треве. Не переймайся ти так. Вона доросла, хай тобі трясця, жінка. Я кажу це, бо сам учора з нею здибався, коли заходив випити пива із цим вилупком, — сказав Бракс, звівши брову на мене, наче я про це забув. — Вона саме йшла, і, бляха, твоя маленька сестра перетворилася на шикарну жінку. — Він присвиснув, знаючи, як це розлютить Трева. Ми бачилися з нею час від часу,

¹ Криптоніт — вигаданий мінерал із всесвіту Супермена. Це єдина речовина, яка може його послабити або навіть убити. У переносному значенні «криптоніт» це чийсь вразливе місце. (Тут і далі прим. пер.)

відколи вона поїхала на навчання, і завжди кепкували з Трева через те, яка вродлива в нього сестра.

— Котися ти під три чорти. Не дивися так на Лайлу. Вона ще юна. Їй далеко до дорослої жінки. — Тревіс кинув Браксу попереджувальний погляд. — Лайлі запропонували роботу в тій великій крутій компанії, де вона стажувалася минулого року. Вона така до біса розумна. Вони погодилися притримати для неї місце до початку вересня, щоб та могла побути вдома й доглянути за батьком. Він не зміниться, тому не знаю, чому заради нього Лайла вирішила поставити своє життя на паузу.

Я добре розумів бажання товариша захищати сестру, адже в мене самого було дві, за якими ми з братами завжди наглядали. Але ситуація їхньої родини відрізнялася від нашої. Про нас дбали батьки, тоді як Лайла мала лише Тревіса, якщо не брати до уваги батька, який зник із їхнього життя ще багато років тому.

— Дай їй можливість трохи побути вдома, провести час із тобою та Шей. Можливо, за цей час твій батько візьметься за розум, і тоді Лайла повернеться в Чикаго. Вона ж казала, що робота однаково чекатиме на неї, тож нехай просто відпочине ці кілька місяців.

— Боже, братику. Я згоден. Дівчина трудилася до нестями. Не можу пригадати бодай миті з нашого дитинства, коли бачив її не на пробіжці чи тренуванні. Завдяки цьому Лайла вступила до коледжу, де протягом ще чотирьох років приділяла час навчанню та бігу. Нехай відпочине. — Бракс похитав головою, а я засміявся собі під ніс, бо від цього хлопця рідко можна було почути щось логічне, тоді як ці його слова були наймудрішими з тих, які він сказав за останній час.

— Здається, вона щаслива бути вдома. Дівчина, напевно, виснажена, — додав я.

— Це правда. Але мені не подобається, що вона живе в батьковому будинку. Він завжди має справи з якимись підозрілими особистостями. Не хочу, щоб Лайла була поруч із цим, розумієте? — Тревіс зім'яв обгортку від сендвіча й поклав її на стійку.

Я розумів його занепокоєння. Ми завжди наглядали за нею. Лайла молодша за нас на кілька років, та інколи її драгувало те, що ми з Тревісом та Браксом ставилися до неї як до дитини. Але, чесно кажучи, я й сам не відчував захвату від її рішення жити в батька.

— Ви ж знаєте, що в мене є будиночок. Можу запропонувати Лайлі пожити там, коли вона завітає цього тижня, щоб обговорити роботу та обов'язки. Джорджія планує переїхати туди після випуску, але тоді Сніжка вже повернеться до Чикаго. — Джорджія моя молодша сестра, наймолодша з дітей Рейнольдсів. Ми з нею дуже близькі, і вона вже забронювала собі будиночок ще тоді, як я купив його занедбаним два роки тому й повністю відремонтував.

Тревіс кивнув із набитим їжею ротом. Його плечі повністю розслабилися.

— Дякую, братику. Буду тобі винен.

— Мені варто ображатися через те, що ти не попросив мене влаштувати її до себе на роботу? Нам не завадить допомога в офісі, і я впевнений, що будинки в Бухті Коттонвуд купувалися б швидше, якби з нами працювала Лайла, — сказав Бракс, грайливо ворущачи бровами.

— Іди до біса, мерзотнику. Навіть не мрій. Г'ю ніколи б не перетнув цю межу, але ти занадто часто дозволяєш своєму члену думати замість тебе.

Мене розібрав регіт, коли Бракс витріщився так, ніби йому щойно дали ляпаса.

— Г'ю теж думає своїм членом. Запитай Торі Гопкінс. Минулого тижня вона п'яна плакалася мені про те, як ти